

met ved ogsaa at indskrænke Antallet af de Steder, hvor man kan faa almindelig Spiise- og Drickewarer, naar der ikke udfæntes Spirituosa. Det formaal, som de, der ønske at hemme Udfæntningsstedernes Antal, tro at naa derved, forstærkes altsaa ikke i mindste Maade ved at vedtage mit Forslag under Nr. 3 til § 4, medens man ved ikke at vedtage dette Vædringsforslag vil sikkert gøre det vanskeligt og meget ofte byrere for mange Mennesker at leve.

Vædringsforslagene under Nr. 4, 5 og 6 slutte sig fuldstændig til den Betragtning, jeg før ansøgte om, at der bør gøres Udskillelse mellem Handel med Brændevin og Vin og Handel med Øl. Og for det Tilfælde at Forslaget under Nr. 1 vedtages, ville disse andre Vædringsforslag naturligt være vedtagne med det samme, forkaftes det, ville Vædringsforslagene under Nr. 4, 5 og 6 være at betragte som forkaftede.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til et Par Vædringsforslag, som Flertallet har stillet. Jeg skal først omtale Vædringsforslaget under Nr. 12 til § 9 b. Dette Vædringsforslag gaar ud paa at bestemme, at hvis en Forening har en Vært, der kun bevarter Foreningens Medlemmer i Foreningens egne Lokaler, og denne Beværetning skal have en blivende Karakter, maa den paagældende have Kommuneraadets Samtykke, som til enhver Tid kan tages tilbage. Det vil sige, at Flertallet foreslaar et meget stærkt Indgreb i Foreningsfriheden. Jeg havde ved 2den Behandling Beslighed til at gøre opmærksom paa den Antonsens, at man havde tilladt Foreninger at holde Vært for deres Medlemmer i deres egne Lokaler, medens man forlangte Kommuneraadets Tilladelse til, at Forbrugsforeninger skulde have Ret til at uddøle Spiritus til deres Medlemmer. Men jeg havde ganske sikkert ikke tænkt mig Muligheden af, at Udvalgets Flertal vilde være gaaet den Vej at indskrænke Foreningsretten. Jeg haaber, man vil komme til Erkendelse af, at Vogliffen og Konsekvens i Bestemmelserne bør naas derved, at man opretholder Foreningsfriheden, og at man giver Forbrugsforeningerne samme Ret til at fordele Spiritus til deres Medlemmer, som Lovforslagets § 9 havde givet Foreningerne til at lade sig beværte af egen Vært. Hvis dette Forslag vedtages, vil Følgen blive, at et Byraad er i Stand til over for en hvilken som helst Forening, der dannes, og som Byraadet ikke synes om, at nægte den Tilladelse til at holde sin egen Vært. Det bethder, at har man et Høirebyraad, kan det sige om en Venstreforening eller en

socialdemokratisk Forening: Den synes vi ikke om; den skal sandelig ikke have Lov til at have sin egen Vært. Og omvendt, har man et Byraad af en anden politisk Farve, kan det anvende den samme Betragtning over for sin Modpart. Jeg synes, det er aldeles usforstaaeligt, at man, naar man ellers tilhører et Parti, der betegner sig som Venstre og holder paa den almindelige borgerlige Frihed, paa dette Punkt vil gaa med til at indskrænke Borgernes Frihed til at danne Foreninger i ethvert lovligt Øjemed. Det er sikkert, at det at have en Vært i sin egen Bygning, kan være af afgørende Betydning for den vedkommende Forenings Virksomhed, og der er heller ikke Tvivl om, at det vil faa endnu større Betydning i Fremtiden, naar man vil indskrænke de offentlige Beværteres Antal saaledes, som det er forudsat her. Jeg skal sige, at det har forbavset mig meget at se dette Forslag her fremkomme som stillet af Udvalgets Flertal, men det vilde ganske sikkert forbavse mig endnu mere, hvis dette Forslag kunde vinde Flertal i Tinget. Jeg tror, det er der noget, man ikke skal røre ved, er det Foreningsretten. Der er i vore Dage en meget stærk Tendens til at berøve Borgerne deres personlige Frihed eller i hvert Tilfælde til at indskrænke den i saa stort Omfang som gørligt. Jeg tror, at naar man staar paa den Side, at man hævder Befolkningens Frihed i størst mulig Udstrækning, skal man være meget varsom med at gøre selv meget smaa Indrømmelser paa dette Punkt. Det er man i Færd med at gøre her, og jeg vil derfor meget alvorlig advare imod at gaa ind paa det Forslag, der er stillet under Nr. 12 af et Flertal.

Jeg skal dernæst tillade mig at sige et Par Ord om det Forslag, der ligeledes er stillet af et Flertal under Nr. 30 til § 35, om, at de Mennesker, der ere i Besiddelse af en Ret til Handel med Brændevin og Vin m. m., men som ikke benytte sig i Øjeblikket af den, skulde have deres Ret til at genoptage en saadan Handel forbrudt, for det Tilfælde, de ikke optage den, inden et Aar er gaaet. Jeg synes, det er urigtigt af Flertallet at fremsætte dette Forslag. Naar disse Mennesker have erhvervet en saadan Næringsadkomst, have de derved erhvervet sig en lovlig Ejendom, og fordi de ikke kunne benytte den i Øjeblikket, er der ikke Grund til at berøve dem den og gøre det uden at hde dem noget som helst Vedlæg derfor. Følgen af Vedtagelsen af denne Bestemmelse vil blive, at alle, der for Øjeblikket have en saadan Ret uden at benytte den, ville finde sig foranledigede til straks at optage den igen, for